

— Točno, u najtanje tančine, kako je to moj običaj, ekcelencijo. Netom sam primijetio, da su se jedni i drugi smjestili na određene im strane, vojnici i narod, stupio sam pred kapetana Tomića, te sam mu čvrsto i razgovijetno rekao: Dolazim po nalogu njegove ekcelencije Marka Barbariga, kneza i kapetana grada Splita, da vam saopćim, da zabranjuje svaki mejdan sa podanicima velikoga gospodara, otomanskoga cara, i to pod prijetnjom smrtne kazne na vješalima i nemilosti njegova gospodstva!

— No, — lupne Barbarigo šakom po stolu — to nije glasilo baš premudro! Kako je mogao Luki Kolubrinu izmaći takav nesmisao, takva glupost! Najprije prijetim smrću na vješalima, a onda istom svojom nemilošću! To je moglo doista izgledati do kraja glupo svima, koji su slušali tu moju poruku!

— Uviđam, ekcelencijo — skrušeno će Luka. — Izrazio sam se doista vrlo nespretno; ali to sam preuzeo iz starijega jednoga spisa, gdje je neki gradski knez zabranio nešto pod prijetnjom smrtne kazne, i onda pod prijetnjom nemilosti. Ja iz svoje glave nikad...

— Da, da, ti, Luka, da bi ti iz svoje glave nešto pametna izašlo! — nasmija se knez.

— Neka mi vjeruje vaša ekcelencija, da nisam u onom svečanom času primijetio na ičijem licu, da je ona moja zabunica pala komu u oko. To je i posve prirodno. Jer, neka se vaša ekcelencija udostoji uvažiti, da su svi oni, koji su slušali poruku, bili pod dojmom prijetnje smrti na vješalima, a u takvom trenutku čovjek ne istražuje, da li se jedan izraz slaže ili kosi s drugim. Moram pak na svoje opravdanje dodati još i to, da je prijetnja »nemilosti« postala nekakav posvećeni službeni zaglavak svih naredaba što se pišu i čitaju. Meni je pak ta službenost tako u krv prešla, da mi je onaj izraz o nemilosti izmakao a da nisam ni primijetio...

— Neka bude, neka bude tako — prekine ga Barbarigo. — A što je na tu moju poruku izjavio kapetan Tomić?

— Saslušao me je do kraja, posve hladnokrvno, tako da sam se iznenadio. Da sam barem na njegovu licu mogao primijetiti kakav dojam! Ali baš ništa! Kakva je to danas pokvarenost, pa kod jednog vojnika! On časnik, u službi Republike!...

— Dobro, dobro. Da čujem dalje, što je odvratio taj gospodin kapetan stratijota? —